

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9420

гр. София, 12.04.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110101900 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба от К. ЕВ. Х.,ЛНЧ : *****, чрез адв.А.Н.,с която от "Фармакрос"АД,ЕИК : 202326915,на основание чл.128,т.2 от КТ се претендира заплащане на сумата в общ размер от **86 182,88 лева**,представляваща сбор от дължими и неизплатени трудови възнаграждения за периода 01.12.2018год. до 13.02.2020год.Претендира се и на основание чл.245,ал.2 от КТ заплащане на сумата от **19 241,83лв.**,представляваща обезщетение за забава ,формирано от неизплатените суми за трудово възнаграждение ,за периода от 01.01.2019год. до 14.01.2022год.

Ответникът "Фармакрос Медикъл"АД /с предишно наименование „Фармакрос“АД/ ,ЕИК : 202326915 в срок е депозирал писмен отговор,с който оспорва предявените искове.Направено е възражение за нередовност на исковата молба.Сочи писмени доказателства и прави доказателствени искания.

Направени са и възражения за прихващане с вземания на ответника ,произтичащи от задължения на ищеца ,както следва: - задължения във връзка с използване на автомобил,марка „Рено“ ,с рег. № СВ1043ВР,собственост на "Фармакрос"АД ,за лични нужди от ищеца ,който след оттеглянето му не бил върнат на дружеството и не били заплатени разходите за него,извършени от „Фармакрос Медикъл“АД/с предишно наименование „Фармакрос“АД/,възлизащи на 55 278,57лв. за периода от август 2016год. до май 2020год.,обща такса за ползването му в размер на 13277,45лв. ,за периода от 13.02.2020год до 26.01.2021год. и цена за придобиването на автомобила от 19420,57евро.

-задължения във връзка с изплатени суми ,извън заплатите по трудовото правоотношение,за обезпечаване на лични нужди на ищеца, в общ размер от 13920,73 евро ,с легова равностойност 27 266,58лв.,в периода 13.12.2016год. – 25.11.2019год.,които не били възстановени.

Съдът счита ,че исковата молба е редовно,доколкото ищецът е конкретизирал периода ,за който твърди ,че не му е заплатено дължимото трудово възнаграждение,размера на същото ,който претендира ,а така също и размерът и периодът ,за който претендира обезщетения за забавата в плащането им. Предявените искове са допустими.

Съдът счита ,че не следва в настоящото производство да се приемат за съвместно разглеждане направените от ответника ,в условията на евентуалност възражения за прихващане с негови активни вземания,по следните съображения:

Насрещните права, които ответната страна противопоставя на исковата претенция могат да бъдат релевираны или чрез насрещен иск, или чрез възражение за прихващане.

С оглед забраната, предвидена в разпоредбата на чл. 314, ал. 2 от ГПК по реда на бързото производство не могат да бъдат предявявани насрещни искове. Чрез възражението за прихващане ответникът може да противопостави на исковата претенция свои насрещни права. Освен в предвидените в разпоредбата на чл. 272 от КТ случаи, работодателят не може да извърши извънсъдебно прихващане на суми, които дължи за трудово възнаграждение, без съгласието на работника

В случая заявените от ответника против ищеца активни вземания, с които иска прихващане на претендираното трудово възнаграждение /при условие, че искът по чл. 128, т. 2 от КТ бъде уважен/, не се твърди да произтичат от трудовото правоотношение, тъй като не са налице изрични уговорки в трудовия договор или допълнително споразумение към него между страните относно тях. Следователно твърдените от ответника вземания са с правно основание чл. 59 от ЗЗД. Изрично според разпоредбата на чл. 272 от КТ без съгласието на работника или служителя не могат да се правят удържки от трудовото му възнаграждение освен за: получени аванси; надвзети суми вследствие на технически грешки; данъци, които по специални закони могат да се удържат от трудовото възнаграждение; осигурителни вноски, които са за сметка на работника или служителя, осигурен за всички осигурителни случаи; запори, наложени по съответния ред; удържки в случая по чл. 210, ал. 4 КТ. В съдебната практика е възприето становището, че същият извод може да бъде направен и по отношение на съдебното прихващане. Или заявените от ответника вземания категорично не попадат в изчерпателно изброените в чл. 272 от КТ.

Следва заявените, в условията на евентуалност възражения за прихващане на ответната страна, в рамките на настоящия процес, като процесуално недопустими, поради горните съображения, да бъдат оставени без разглеждане, за да не се формира сила на пресъдено нещо като евентуално за реализирането им за ответната страна е налице друг способ за защита. В тази част определението на съда не прегражда пътя за самостоятелна защита на тези спорни вземания, поради което не подлежи на самостоятелно обжалване.

По доказателствените искания на страните :

Страните са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

Представените от ответника писмени доказателства, относно автомобил, марка „Рено“, с рег. № СВ1043ВР - Договор с ОТП Лизинг – Рено Каджар ; Застрахователна полица; Оферта от 07.07.2016 год., Оферти за финансиране не са относими към спора и не следва да бъдат допуснати.

Неоснователно е и искането му за допускане на СТЕ във връзка с направеното възражение за прихващане, което не е допуснато за разглеждане.

Във връзка с оспорването от ответника на престиране на труд от ищеца, по време на трудовото правоотношение, за което се претендира незаплатено трудово възнаграждение, е допустимо и относимо допускането на свидетели, поради което искането му следва да се уважи.

Направено е доказателствено искане от ищеца за допускане ССЧЕ, със задача, вещото лице да даде заключение за размера на дължимите заплати и претендираните лихви върху тях, което искане е допустимо и относимо и следва да се уважи.

Следва да се допуснат и въпросите, поставени от ответника в писмения отговор.

Съдът определя депозит за вещото лице в размер на 300 лв., от които 150 лв. – платими от бюджета на съда, а 150 лв. – платими от ответника, в едноседмичен срок от съобщаването на настоящото определение.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ процесуално предявените от ответникът "Фармакрос Медикъл"АД ,при условията на евентуалност възражения за прихващане на задължения във връзка с използване на автомобил „Рено Каджар“ ,с рег. № СВ1043ВР,собственост на "Фармакрос"АД ,за лични нужди от ищеца ,възлизащи на 55 278,57лв. за периода от август 2016год. до май 2020год.,обща такса за ползването му в размер на 13277,45лв. ,за периода от 13.02.2020год до 26.01.2021год. и цена за придобиването на автомобила от 19420,57евро ,както и на задължения във връзка с изплатени суми ,извън заплатите по трудовото правоотношение,за обезпечаване на лични нужди на ищеца, в общ размер от 13920,73 евро ,с левова равностойност 27 266,58лв.,в периода 13.12.2016год. – 25.11.2019год.,които не били възстановени ,с правно основание чл.59 от ЗЗД , като недопустимо съединяване в рамките на настоящото производство.

ПРИЕМА представените към исковата молба и писмения отговор писмени доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за допускане на писмени доказателства - Договор с ОТП Лизинг – Рено Каджар ; Застрахователна полица;Оферта от 07.07.2016год.,Оферти за финансиране като неотнормими към спора.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за допускане на СТЕ във връзка с направеното възражение за прихващане,което не е допустимо за разглеждане като неотнормимо.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит на **двама свидетели** при режим на довеждане **от ответника**, които да свидетелстват относно обстоятелствата : неявяването на ищеца на работното му място ,през процесните периоди.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза по въпросите,поставени в исковата молба с вещо лице Елисавета Влатова Асенова ,за което определя депозит от **150лв.**,платими от бюджета на съда ,а така също и по въпросите,поставени в отговора на ответника ,за което определя депозит от **150лв.**,който следва да бъде внесен от ответната страна в едномесечен срок от съобщаването на настоящото определение.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **16.05.2022година в 10,30 часа**, за когато да се призоват страните.

На основание чл.312, ал.1, т.2 вр. чл.310, т.1 вр. чл.146 от ГПК, съдът изготви следния **ПИСМЕН ДОКЛАД**:

1. Предявен е осъдителен иск ,с **правно основание чл.128,т.2 от КТ** за заплащане на сумата в общ размер от **86 182,88 лева**,представляваща сбор от дължими и неизплатени трудови възнаграждения за периода 01.12.2018год. до 13.02.2020год.Претендира се и на **основание чл.245,ал.2 от КТ** заплащане на сумата от **19 241,83лв.**,представляваща обезщетение за забава ,формирано от неизплатените суми за трудово възнаграждение ,за периода от 01.01.2019год. до 14.01.2022год.

2. Ищецът твърди, че за времето от 27.06.2016год. до 13.02.2020год. бил в трудово правоотношение с ответника, по силата на което е изпълнявал длъжността „изпълнителен директор“ срещу основно трудово възнаграждение от 7835лева,уговорено в трудов договор №6.С допълнително споразумение към Трудов договор № 6,сключено на 01.03.2017год.

основното му трудово възнаграждение било коригирано на 7043лв.Сочи ,че на 13.02.2020год. трудовото му правоотношение било прекратено със Заповед № 006/13.02.2020год. на управителя ,но без да му бъде изплатено дължимото трудово възнаграждение.На 15.07.2020год. била връчена нотариална покана,с която поискал дължими заплати и обезщетение за забава ,в 30 дневен срок.В допълнителна молба сочи ,че неизплатените му трудови възнаграждения са както следва : 4601,69лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец декември 2018год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец януари 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец февруари 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец март 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец април 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец май 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец юни 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец юли 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец август 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец септември 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец октомври 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец ноември 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец декември 2019год. ; 6080,73лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец януари 2020год. ; 2531,70лв. – неизплатено трудово възнаграждение за месец февруари 2020год.

Претенцията за законна лихва ,в общ размер от 19 941,05лв. е формирана,както следва :

-1418лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.12.2018год. от 4601,69лв.,за периода от 01.01.2019год. до 14.01.2022год.

-1822,61лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.01.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.02.2019год. до 14.01.2022год.

-1775,311лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.02.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.03.2019год. до 14.01.2022год.

-1722,95лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.03.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.04.2019год. до 14.01.2022год.

-1672,27лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.04.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.05.2019год. до 14.01.2022год.

-1619,91лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.05.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.06.2019год. до 14.01.2022год.

-1569,24лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.06.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.07.2019год. до 14.01.2022год.

-1516,87лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.07.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.08.2019год. до 14.01.2022год.

-1464,51лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.08.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.09.2019год. до 14.01.2022год.

-1413,83лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.09.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.10.2019год. до 14.01.2022год.

-1361,47лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.10.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.11.2019год. до 14.01.2022год.

-1310,79лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.11.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.12.2019год. до 14.01.2022год.

-1258,43лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.12.2019год. от 6081,73лв.,за периода от 01.01.2020год. до 14.01.2022год.

-1206,06лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.01.2020год. от 6081,73лв.,за периода от 01.02.2020год. до 14.01.2022год.

-481,75лв.,мораторна лихва върху възнаграждението за м.02.2020год. от 2531,70лв.,за периода от 01.03.2019год. до 14.01.2022год.

3.Отвeтникът оспорва предявените иcковe по основание и размер.Навежда доводи,че договореното основно трудово възнаграждение на ищеца е 7043лв. като след съответните удържки за данъци и осигурителни вноски,нетната сума е 5966,64лв.Оспорва ,че за процесния период дължи на ищеца трудово възнаграждение ,тъй като твърди ,че последния не е полагал труд.Същият системно нарушавал трудовите си задължения като се отклонявал от служебните си задължения – без основание отсъствал от работното си място ,като за периодите от средата на м.12.2017год. до началото на м.04.2018год. и от началото на м.06.2018год. до началото на м.01.2019год. изобщо не се явявал на работното си място.По изложените съображения моли съда да отхвърли предявените иcковe.

4. Безспорни между страните и на основание чл. 153 ГПК не подлежат на доказване следните обстоятелства:

Не е спорно между страните ,че за периода от 27.06.2016год. до 13.02.2020год. страните са били обвързани от трудово правоотношение ,по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „изпълнителен директор“.

Не е спорно ,че с допълнително споразумение от 01.03.2017год. ,считано от 01.03.2017год. основното трудово възнаграждение е било променено на 7043лева.

Не е спорно ,че със Заповед № 006/13.02.2020год. трудовото правоотношение на ищеца е било прекратено ,по постигнато съгласие ,на основание чл.325,ал.1,т.1 от КТ ,считано от 13.02.2020год.

5.Доказателствената тежест се разпределя по следния начин :

По иска с правно основание 128,т.2 от КТ вр. чл.245,ал.2 от КТ :

Ищецът следва да установи че в процесния период страните са били в трудово правоотношение, за което не се спори по делото;

Следва да докаже, че е прeстирал труд, съобразно уговореното и за ответника е възникнало задължението за заплащане на месечно трудово възнаграждение, както и размера на същото,а така също ,че ответника е изпаднал в забава в плащането му,поради което дължи обезщетение ,както и размера на същото.

В тежест на ответника е да докаже положителния факт на погасяване на дълга,в случая своевременното плащане на трудовото възнаграждение по посочените в чл.270 от КТ начини, а така също и обстоятелствата, върху които основава възраженията си, включително: неявяването на ищеца на работа в твърдените периоди.

На основание чл.312, ал.1, т.3 от ГПК съдът **ПРИКАНВА** страните към **СПОГОДБА**, като при постигане на съдебна спогодба между тях, съдът ще прекрати разглеждането на делото, защото същата има значение на влязло в сила съдебно решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд.

УКАЗВА на страните, че в едноседмичен срок могат да изложат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, да предприемат доказателствени искания и др. съответни процесуални действия, като ако не изпълнят указанията на съда, те губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени и непредвидени обстоятелства.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____